

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Liliana Catan și Ion Arhiliuc,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriai Anenii Noi din 10 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 11 decembrie 2012, declarat de inculpatul

Lupașcu Nicolai Mihai, născut la 20 decembrie 1991, originar din s. Mărăndeni, r-nul Fălești, fără loc permanent de trai, cu ultimul domiciliu în or. Tiraspol, str. Tineretului.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06 aprilie 2012 - 10 iulie 2012;

Instanța de apel: 15 octombrie 2012 - 11 decembrie 2012;

Instanța de recurs: 13 noiembrie 2013 - 05 februarie 2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriai Anenii Noi din 10 iulie 2012, Lupașcu Nicolai a fost condamnat:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 188 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate, s-a stabilit pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe s-a adăugat parțial la pedeapsa numită, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 29 iulie 2011, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 103 Cod penal i-a fost numit inculpatului tratament medical forțat.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și dispusă încasarea în beneficiul părții vătămate prejudiciul material în sumă de 555 lei și prejudiciul moral în sumă de 5000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Lupașcu Nicolai, la 07 februarie 2012, între orele 13:00- 13:30, avînd intenția de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, aflîndu-se în ospeție la Rumeanțev Valentin, a.n. 29.04.2939, pe adresa r-nul Anenii Noi, s. Varnița, str. Lipcani 9, folosindu-se de absența ultimului și de faptul că a rămas singur în casă fără supraveghere, din camera adiacentă bucătăriei, de pe masă a sustras 100 de bancnote cu nominalul de 5 ruble a regiunii transnistrene a Republicii Moldova, echivalente cu 555 lei, cu care s-a folosit după propriile interese, cauzîndu-i părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Tot el, la 07 februarie 2012, aproximativ la ora 18:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se în locuința lui Rumeanțev Valentin și avînd scopul sustragerii bunurilor, a săvîrșit un atac asupra acestuia cu aplicarea violenței periculoase în diferite regiuni ale corpului, prin ce i-a cauzat ultimului leziuni corporale medii, după care, continuîndu-și intențiile sale criminale a sustras deschis motocicletă de model „Minsk” fără numere de înmatriculare, cauzînd părții vătămate o daună în proporții considerabile în sumă de 500 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) și art. 188 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul a depus apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă.

În argumentarea apelului declarat, inculpatul a invocat faptul că nu este vinovat în săvîrșirea infracțiunii încriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 11 decembrie 2012, a fost respins apelul inculpatului, ca fiind depus peste termen, cu menținerea sentinței instanței de fond.

5. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că probele și valoarea lor probatorie a fost analizată de către instanța de fond, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestora nu au fost stabilite, mai mult ca atât, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor încriminate a fost confirmată prin probe concludente administrate în cauza dată și anume declarațiile inculpatului, care și-a recunoscut vina parțial, a părții vătămate și a martorilor.

Colegiul penal a considerat că instanța de fond a respectat prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, dînd o apreciere justă probelor, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce și a stabilit, cu certitudine, toate aspectele de fapt și de drept, iar la stabilirea pedepsei a ținut cont de art. 62 alin. (2), 75, 78, 84 și 85 Cod penal.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel a reiterat că prima instanță în mod întemeiat a admis-o parțial, deoarece probele cercetate și administrate în cauză și-au găsit confirmare în ședința de judecată, iar partea vătămată a avut de suportat o traumă psihologică profundă în urma acțiunilor săvîrșite de inculpat, care este obligat să compenseze suferințele.

Totodată, instanța de apel a menționat că conform dispozițiilor art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, (1) termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale sau, în cazul înaintării cererii în condițiile art. 399 alin. (2), de la data înmînării copiei de pe sentința redactată, dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, Colegiul penal a constatat că, inculpatul a depus cererea de apel la 20 septembrie 2012 și nu a solicitat repunerea în termen de atac, nu a invocat vre-un temei motivat de omitere a termenului, cu toate că copia sentinței motivate i-a fost înmînată la 10 iulie 2012, fapt confirmat prin recipisa semnată de inculpat anexată la materialele dosarului penal (f.d. 289).

Prin urmare, inculpatul a omis termenul de atac fără motive întemeiate, de aceea, apelul a fost respins ca tardiv, fiind depus peste termenul prevăzut de legislație.

6. Împotriva hotărîrilor menționate, inculpatul la 15 octombrie 2013 a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să-i fie aplicată pedeapsă mai blîndă.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărîrilor primei instanțe și a instanței de apel, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind declarat peste termen din următoarele considerente.

După cum s-a menționat mai sus, instanța de apel a respins apelul inculpatului din motiv că s-a declarat peste termen. Instanța a constatat că inculpatul, primind contra semnătură copia sentinței redactate la 10 iulie 2012 (f.d.289), nu a atacat cu apel sentința în termenul de 15 zile, demonstrînd deci că este de acord cu aceasta, cu calificarea faptelor și cu pedeapsa aplicată.

Astfel, Colegiul penal conchide că concluzia instanței de apel privind respingerea apelului ca depus peste termen este legală și întemeiată, deoarece apelul a fost depus la data de 20 septembrie 2012, adică cu mult mai tîrziu după epuizarea termenului de declarare a acestuia, prevăzut de art.402 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs atestă că potrivit art.421 Cod de procedură penală, coraportat la art.401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală (redacția 05 aprilie 2012), termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

După cum rezultă din materialele dosarului, cauza penală a fost judecată în ordine de apel în prezența inculpatului și a avocatului acestuia.

Conform procesului verbal al ședinței de judecată (f.d.308-309) dispozitivul deciziei a fost pronunțat la 11 decembrie 2012 în prezența părților, iar copia deciziei a fost expediată recurentului la 11 aprilie 2013, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere (f.d. 317) și prin semnătura inculpatului din 07 mai 2013 se confirmă primirea copiei deciziei Curții de Apel Bender din 11 decembrie 2012.

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 de zile de contestare cu recurs a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat,

deoarece recursul în cauză a fost declarat de condamnat abia la 15 octombrie 2013 (f.d. 321), conform plicului anexat la cererea de recurs, acesta a fost expediat din Penitenciarul nr.11, or. Bălți la data de 11 octombrie 2013, fiind înregistrat în instanța de recurs la 15 octombrie 2013, fără a se invoca motivele omiterii termenului de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că recursul a fost depus peste termen. Or, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

În această ordine de idei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de inculpatul Lupașcu Nicolai este inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

8. Pentru motivele expuse, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal, în numele legii,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Lupașcu Nicolai împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 10 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 11 decembrie 2012 în propria cauză penală, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 februarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Liliana Catan

Ion Arhiliuc